

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogrsko deželo za vsa leta 25 K, za pol leta 13 K, za četrt leta 6 K 50 h, za eden mesec 2 K 30 h. Za Ljubljano s pošiljanjem na dom za vse leto 24 K, za pol leta 12 K, za četrt leta 6 K, za eden mesec 2 K. Kdor hodi sam po pošti, plača za vsa leta 22 K, za pol leta 11 K, za četrt leta 5 K 50 h, za eden mesec 1 K 90 h. — Za tuje dežele toliko več, kolikor znaša poština. — Na naročbe brez istodobne vpošiljanja naročnine se ne osira. — Za oznanila se plačuje od petorastopne peti-vrste po 12 h, če se oznanilo enkrat tiska, po 10 h, če se dvakrat, in po 8 h, če se trikrat ali večkrat tiska. — Dopisi naj se izvolé frankovati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je v Knafovih ulicah št. 5, in sicer uredništvo v L nadstropju, upravnništvo pa v pritličju. — Upravnništva naj se blagovoljno pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. administrativne stvari.

„Slovenski Narod“ telefon št. 34.

Posamezne številke po 10 h.

„Narodna tiskarna“ telefon št. 85.

Vojna na Daljnem vzhodu.

Kratko veselje.

Prve vesti, ki so prišle v Evropo o prvih spopadih med Rusi in Japonci, so poročale samo o velikih uspehih Japoncev in o ruskih izgubah. Te vesti, ki so se glasile v tako kategoričnem tonu, kakor da bi izključevale vsak dvom in bile vzvišene nad vsako tendencioznostjo so celo marsikoga, ki je že v naprej bil pripravljen na razna dejanska dogodka nasprotujoča poročila, premetile, da je izgubil vero v svoje trdno prepričanje in jel verjeti tem, po temeljitem razmotrivanju že a priori pečat neverjetnosti in neresničnosti nosečim poročilom.

Razni židovski in drugi Rusiji sovražni časopisi pa so z največjo slastjo in zadoščenjem beležili te vesti, jih predstavljali kot popolnoma verodostojne in resnične ter že z vso gotovostjo zatrjevali, da je Rusija na morju že popolnoma poražena, da je njena mornarica uničena in da je Japonska že neomejen gospodar na morju. S temi, v obilno lepo doneče fraze zaviti in z navidezni dokazi podprtimi trditvami je to časopisje hipnotizovalo vso nerazsodno, vsakemu zunanemu vplivu dostopno javnost in ji sugeriralo svoje mnenje. Tudi med Slovenci, kakor vobče med Slovani se je — žal — našlo mnogo takih kalinov, ki so sedli tem židovskim in drugim Rusiji sovražnim listom na limanice in verjeli njih poročilom, kakor da bi bila evangelij. Kdor pa je pazno sledil dogodkom in z razsodnostjo čital razna poročila, moral je takoj že uvideti, da so ista tendenciozna pobarvana in preračunjena v to, da bi nerazsodno maso o pravem položaju stvari preslepila. Mi smo ta manevar takoj spoznali in smo beležili vsa iz japonsko-angleškega vira dohajajoče vesti z največjo reserbo ter smo se trudili, da podamo slovenski javnosti iz raznih

nasprotujočih si poročil pravo in resnično sliko, obiščeno vse tendenciozne navlake, o dogodkih na Daljnem vzhodu. Dasi ta slika absolutno ne more biti popolna, vendar smo prepričani, da je bila bolj verodostojna in resnična, kakor vseh drugih Rusiji sovražnih časopisov skupaj. To nam potrjujejo dejstva sama! Listi, ki so še pred nekaj dnevi z vso gotovostjo in odločnostjo govorili o popolnem porazu Rusov pred Port Arturjem, ki so Rusiji že prerokovali, da jo bodo Japonci porazili ne samo na morju, ampak tudi na suhem, so postali nakrat molčeči, ker so sprevideli, da so se v svojem slepem sovraštvu do Rusije dali predaleč zavesti, da so verjeli najneverjetnejšimi iz japonskega vira prihajajočim poročilom in izvajali iz njih posledice.

Novine a la »Neue Freie Presse«, ki so še pred dnevi govorile o velikem in odličnem porazu Rusov pred Port Arturjem, imenujejo sedaj spopade Rusov in Japoncev v zalivu Pečili in v Rumenskem morju samo še — »pomorske afere«, kar je dokaz, da so celo največji prijatelji Japonske že uvideli, da so jih Japonci vodili za nos a svojimi, le svoje vspehe javlajočimi poročili.

In francoski »Figaro« in ameriški »New-York Herald«, lista svetovne veljave, dolžita naravnost japonsko vlado, da namenoma razširja vestio izmišljenih japonskih zmagah in odrzanih napadih, ki se pa niso nikdar izvršili, da bi oslepila javno mnenje in pridobila simpatije Evrope japonski stvari. »New-York Herald« celo trdi, da so vsa japonska poročila o dogodkih pred Port Arturjem naravnost zlagana. Japonci trdijo, da so bile pri teh spopadih poškodovane samo ruske ladje, kar pa ni res! Dokazano je marveč, da so bile takoj pri prvem nočnem naskoku dne 8. t. m. hudo poškodovane tri japonske križarke in enajst torpedovk in da je japonsko brodogradništvo bilo prisiljeno se umakniti. Takisto pa je tudi dognano, da je bilo pri spopadu naslednjega dne poškodovanih petero japonskih bojnih ladij in devet torpedovk, da so postale za vsako daljno operacijo nerabljive, dočim ni bila znatno poškodovana niti ena ruska ladja. Vzeloklavernem stanju se je japonska mornarica morala umakniti pred Vojhajvej, ker se ni mogla več z uspehom braniti napadov ruskega brodogradništva, katero jo je še v begu zasledovalo daleč na široko morje. Tako poroča ugledni list »New-York Herald«, ki se kot ameriški angleški list absolutno ne da dolžiti, da bi simpatizoval s Rusijo! Kakšni so potem oni uspehi Japoncev pred Port Arturjem, »kateri so se še nedavno urbi et orbi prikazivali kot poraz Rusije?! Sedaj pa še vzemimo bombardma in razdejanje Hakodate, ki se potrjuje, zmago Rusov na reki Jalu in uničenje dveh japonskih polkov na polotoku Liao tang, kaj pa še potem ostane od namišljenih uspehov, od sporočanih japonskih zmag na bojnem polju?!

Sovražniki Rusije so se prehitro veselili, prehitro so mislili, da je Rusija že poražena, sedaj še uvidevajo svojo smoto in sramujejo se svoje blamaže! Njih veselje je bilo kratko.

Tudi v bodoče bodo morda še skušali kaliti vodo, toda razsodno občinstvo jim ne bode več šlo na led. Sicer pa naj le še naprej klevetajo in obrekujejo Rusijo, njih klevetanje ne bode škodilo ruski bojni sreči, zakaj prepričani smo, da si bo rusko orožje, če bi mu tudi vsikdar ne sijalo solnce bojne sreče, končno le izvajalo sijajno zmago, naj si že pokličejo sovražniki Rusije vse sile pekla na pomoč!

Novi japonski porazi.

Ob začetku vojne so dohajala večinoma samo taka poročila, ki so javljala japonske vspehe, sedaj se je pa tudi že to spremenilo. Tudi londonske vesti ne vedo zadnje dni ničesar za Japonsko ugodnega povedati, dočim se dan na dan javlja o znatnih ruskih vspehih. Iz Pariza se z dne 13. t. m. poroča, da je poskušal japonski parnik »Fijie« v zalivu Pigeon izkrcati na suho večji oddelček vojaštva. Pri tem so ga zalotile ruske torpedovke in ga obkolile. Parnik je bil z vojaštvom vred uničen. Takisto poroča poveljnik nekega nemškega parnika iz Šanghaja, da je rusko brodogradništvo v bližini Port Artura zajelo neko japonsko oklopnico in jo pogreznilo v morje. Dasi te vesti še niso potrjene, vendar bodo skoro gotovo resnične, ker dohajajo — prvo priobčuje »New-York Herald« — iz Japoncem prijaznih virov. Japonsko poslanstvo v Londonu samo pa priobčuje, da so štiri ruske bojne ladje na japonskem obrežju v bližini Herunasijsa obkolile dva japonska parnika »Zenšomura« in »Nakanoramura«, ki sta bila na potu iz Saketa v Otoranaj, ter jih bombardirale. Eden parnik se je takoj pogreznil, drugi pa se je, dasi je močno poškodovan, rešil v Sukajamo.

Nemški veletržec o posledicah japonske zmage.

V listu »Berliner Tagblatt« piše neki ugledni nemški veletržec, kateremu so vzhodnoazijske razmere temeljito znane, o posledicah rusko-japonske vojne tako-le: Zmaga Japonske bi bil grozovit udarec za vso belo pasmo! Evropa bi ne zgubila samo enornomo na svojem ugledu in na svoji veljavi v Aziji, marveč bi predvsem občutno trpela vsa evropska trgovina, ki se že sedaj komaj ubrani japonske konkurence.

Navzlic neugodnih finančnih razmer izplačuje japonska vlada že več let raznim japonskim parobrodniškim družbam ogromne podpore, da imajo vsi evropski parniki, ki konkurirajo z japonskimi, že sedaj izgubo. Na reki Jangtse vzdržuje več nemških parnikov promet z občutno izgubo, ker dobiva japonska parobrodna družba od vlade tako visoko podporo, da lahko parniki, ako tudi ne vozijo blaga in potnikov, pokrivajo svoje stroške. Kje je tukaj pošteno tekmovanje, in kaj bi šele bilo, ako bi zmagala Japonska? Kako bodo potem ravnali z Evropejci na Japonskem, kjer se že itak sedaj Evropejec smatra za človeka nižje vrste? Mnogo jih je, ki želijo, da bi bila Rusija poražena; treba pa je zreti v bodočnost! Ne sme se pozabiti, da bi v slučaju zmage Japonci reorganizirali kitajsko državo z njenimi 500 milijoni prebivalcev in da mora v dogledelem času, katerega mi morda ne bomo doživeli, nastali boj za obstanek med belo in rumeno raso, kateri bo morda spadal k največjim dogodkom, kar jih pozna svetovna zgodovina. — Tako sodi Nemec, kateremu so razmere na Daljnem vzhodu dobro znane. Kako pa naši avstrijski Nemci?

Nevtraliteta sueškega kanala.

Na Ruskem narašča ogorčenje proti Angliji. Čuje se namreč, da hoče Angležka vsled od vseh velešil za jamčene nevtralnosti sueškega prekopa zahtevati, da se isti za pre za obe vojujoči se sili. Nevtralnost sueškega prekopa pa se je doslej tolmačila tako, da kanal ne sme biti torišče vojnih dogodkov. Anglija pa namerava doseči, da bi se prepovedala pasaža bojnih ladij nevtralnega kanala prav tako, kakor je zabranjeno, da vojaštvo kake vojujoče se sile operira po nevtralnem ozemlju. Ako Anglija v resnici namerava, staviti tozadevni predlog, bi se to moralo smatrati za

LISTEK.

Pod novim orlom.

Zgodovinska povest.

Tretji del.
VIII.

Baronica Cojzova se je bavila še s svojo toiletto, ko ji je prišla sobarica naznaniti, da želi Kopitar z njo govoriti.

— Kopitar? In ob tej uri? se je čudila baronica. To mora nekaj pomeniti! Naročila je sobarici, naj pelje Kopitarja v salon, sama pa je mirno nadaljevala svojo toiletto in se ni prav nič požurila.

Kopitar je moral dolgo čakati, predno so se odprla vrata in je vstopila baronica v salon.

— Ali ste morda tudi vi prišli kot snubec? je baronica zbadljivo pozdravila Kopitarja. Za danes mi je namreč naznanjen še neki drugi snubec. To je vzrok, da sem se nenavadno dolgo zamudila s svojo toiletto. Snubcev vendar ne morem sprejeti v jutranji obleki. Ali niste tudi vi tega mnenja?

Kopitar je potrpežljivo poslušal, da je baronica dala duška svoji slabi volji. Potem je rekel:

— Ali ste pri kraji? Če imate še kaj na srcu, izvolite to prihraniti za napovedanega snubca.

— Lej, lej, kako ste danes ošabni, se je norčevala baronica. In jaz sem mislila, da Vam naredim poseben kompliment, če Vas povišam in prištevam svojim snubcem.

V Kopitarju je začelo vreti; poniževanja ni prenašal in kadar je baronica udarila na to struno, je postal brezobziren.

— Midva imava pač popolnoma različne nazore, je odgovoril pikro. Vam se zdi, da bi bila velika predrznost, če bi tako preprost človek, kakor sem jaz, snubil bogato baronico Cojzovo — jaz pa zopet mislim, da bi bilo za brezpomembno hčerko brezpomembnega očeta samo častno, če bi jo jaz snubil.

Baronica je zardela do las in vztrepetala jeze.

— To je žaljenje, je siknila.

— Ne žaljenje, nego zavrnitev nedopustnega poskusa, me ponižati, je hladno odgovoril Kopitar. Jaz Vas

nisem nikdar nadlegoval s svojo ljubeznijo, jaz se Vam nisem nikdar vsiljeval in zato se tudi poniževati ne pustim.

— Ali ste samo zato prišli, da mi to poveste?

— Prišel sem, da Vas obvarujem morebitne nesreče.

— Za mojo srečo ali nesrečo pač ni treba Vam skrbeti! Če mi bo baron Herbert ugajal, ga vzamem, če mi ne bo ugajal, ga odalovim — vse-kako je to samo moja stvar.

Baronica je govorila jako ostro, a Kopitar se za to ni zmenil.

— Barona Herberta ne poznam — še nikdar nisem ničesar slišal o njem. Zaradi njega tudi nisem prišel.

— Ne zaradi barona Herberta? se je čudila baronica. Vi niste prišli zaradi tega, ker me hoče baron Herbert danes zasnobiti?

— Kaj še! je odgovoril Kopitar. Saj sem Vam že rekel, da o tem baronu Herbertu še nikdar nisem ničesar slišal.

Baronica je bila silno presenečena. Mislila je namreč, da je prišel Kopitar nagovarjat jo, naj ne usliši barona Herberta. Sedaj pa ji je Ko-

pitar pokazal, da se sploh ne meni za tega snubca.

— Ta Vaš snubec in baron me sploh nič ne zanima!

— Ali — čemu ste pa potem prišli? je vzkliknila baronica. Pozna o se je baronici, da je razočarana. Pripravljena je bila, da vidi Kopitarja obupanega zaradi barona Herberta, da bo ponosni mož kleče prosil, naj ga ne pahne v nesrečo s tem, da se z drugim poroči, mesto vsega tega pa je morala slišati, da Kopitarja ta njegov tekmeč sploh ne zanima.

— Ali mi hočete na nekatera vprašanja točno in jasno odgovoriti? je vprašal Kopitar resno.

— Kaj hočete vedeti?

— Povedal sem Vam že enkrat, da vem, kake zveze ste imeli s grofom Lavalom in z nekimi drugimi avstrijskimi agenti; celo v Vaši hiši ste imeli tajne sestanke.

— Kot prijatelj naše rodovine, bi Vi tega sploh ne smeli zapaziti.

— To je moja stvar, baronica. Povejte mi, ali imate še te zveze.

— Sedaj pa pravim jaz: To je moja stvar.

— Kakor hočete, baronica. Kopi-

tarjev glas je zvenel trdo in neizprosno. Prosim Vas pa, vzemite na znanje, da ho tekom ene ure glavni udeležnik te zarote aretiran. Eno uro imate torej časa: Če imajo zarotniki v rokah kaka pisma od Vas ali sploh kaka dokazila — glejte da izginejo, sicer vas zna zadeti velika nesreča. To je vzrok, da sem prišel danes k Vam; to je vse, kar Vam imam povedati.

Baronica se je pri teh besedah prestrašila in spreletel jo je mrz, kajti vedela je dobro, da Francozi ne poznajo šale v takih stvareh. Nekaj trenutkov je sedela na svojem stolu, kakor okamenela, potem pa je hipoma planila pokonci.

— Jezus — je dihnila — kaj sem storila! — Kopitar — jaz sem izgubljena.

Zdaj se je tudi Kopitar ustrašil, dasi je bil že naprej sklenil, da zamolči vsa svoja razkritja, če bi bila baronica Cojzova zapletena v zaroto.

— Zakaj mi ne zaupate, baronica? je rekel nekoliko mehkeje. Še je čas, da se rešite. Povejte, kaj je bilo...

— Ah, Kopitar, verjemite mi, jaz

kršenje nevtralnosti v prilog Japonski, ker bi bile ruske vojne ladje v tem slučju prisiljene napraviti veliko daljšo pot okoli rta Južne Amerike, kar bi bilo samo v prid Japonski, ker bi potem ruska mornarica ne mogla priti v pravem času na bojišče na Daljni vzhod, dočim bi bila zatvritev kanala za Japonce brez vsakega pomena, ker itak nimajo nobene ladje več v evropskem vodstvu. Ako bi se pa nevtralnost vobče strogo tolmačila, bi se moralo zlasti Japonski strogo prepovedati izkrcovati svoje vojaštvo v Koreji, ki se je izjavila za nevtralen teritorij. Če bi bila torej Anglija nepristransko za strogo izvajanje nevtralnosti, bi morala v prvi vrsti svoji zaveznici, ki je prva jela kršiti nevtralnost Koreje, odločno zaklicati: Roke proč!

Avstrijski slovanski oficirji v ruski službi.

Nekateri nemški listi poročajo, da se je ruska vojna uprava obrnila na avstrijske topničarske častnike slovanske narodnosti s vabilom, da bi vstopili v rusko vojno službo.

Temu vabilu se je že odzvalo okoli 100 slovanskih oficirjev, ponajveč Čehov, med temi tudi dva polkovnika, ki so vsi izjavili, da radi volje vstopijo v rusko vojsko samo, ako jim bo vojno ministrstvo dovolilo, da izstopijo iz avstrijske armade. Vsi ti častniki so že vložili tozadevne prošnje na ministrstvo Vojna uprava pa je baje v veliki zadregi, ali bi tem prošnjam ugodila ali ne. Dobro poučeni krogi so pa mnenja, da vojno ministrstvo oficirjem ne more braniti, ako hočejo izstopiti iz avstrijske armade, še manje pa, da bi potem ne smeli vstopiti v rusko vojsko, ker je v tem oziru odločilna samo prosta volja dotičnih častnikov, katere se pa ne more omejevat.

Švica simpatizuje z Rusijo.

Na Ruskem vzbuja veliko zadostneje dejstvo, da vse švicarsko časopisje naglašja, da Švica nima vzroka se navduševati za Japonce, marveč da so njene simpatije odločno na ruski strani. Vsi listi povdarjajo, da se je Rusija v vseh kritičnih položajih vedla napram Švici plemenito, kakor nobena druga država, tako v letu 1815, l. 1889. in najzadnje l. 1898. povodom anarhistične konference v Rimu, katero je sklicala Italija, da bi naščuvala velesile proti helvetski republiki.

Državni zbor.

Dunaj, 14. februvarja. Koncem prihodnjega tedna se zberejo načelniki nemških strank k posvetovanju glede sklicanja državnega zbora.

Delegacije.

Dunaj, 14. februvarja. Prihodnje delegacijsko zasedanje se skladi za mesec maj. V skupnih centralnih uradih že sedaj pripravljajo

nisem tako kriva kakor mislite. Samo iz sovraštva do maršala Marmonta sem se dala pregovoriti, da sem šla nekaterim zarotnikom na roko. Imam sorodnika, ki je avstrijski oficir — ta mi je priporočil grofa Laval —

— No, tega grofovstva bo kmalu konec ...

— Kaj pravite?

— Nič, nič! Le nadaljujte?

— Torej moj sorodnik me je prosil, naj Laval vpeljem v ljubljansko družbo in naj ga seznanim z nekaterimi gospodi, ki so ostali zvesti Avstriji. To sem storila. Da so se ti gospodje z grofom Lavalom osebno seznanili, sem jih nekajkrat povabila k sebi — druge zveze nisem imela ž njimi — prav nobene. Lahko mi verjamete. Odkar je pa postalo znano, da Marmont odide, se že celo nisem nič več zmenila zanje.

— Pisanega nima nihče ničesar od Vas? je vprašal Kopitar.

— Samo grof Laval ima listek, na katerem je zapisano, kdaj naj pride k meni. Ko je prišel v Ljubljano, me je, sklicujoč se na priporočilo mojega sorodnika, pismeno vprašal, kdaj bi mogel z menoj in z dru-

gimi gospodi skrivaj govoriti in jaz sem mu pismeno odgovorila. Podpisala se sicer nisem, ali vzle temu bodo lahko dognali, da sem jaz tisto karto pisala. Kaj mi je storiti? Kopitar — svetujte mi!

— Razen tega listka nima nihče ničesar od Vas v rokah?

— Nihče!

— Potem bodite brez skrbi! Tiste stega Vašega listka nima Laval več, tisti listek je v — mojih rokah.

Baronica je strmel, kakor še nikdar v svojem življenju. Kopitar pa je vzel smehljaje svojo listnico iz žepa in pokazal baronici usodno karto, katero je bil Laval svoj čas v Božičevi gostilni izgubil.

— Da, da, to je ona karta. A kako ste jo dobili Vi?

— To Vam povem drugič, danes itak nimam časa, ko pričakujeta snubača.

Baronica je zopet sedla in naslonila glavo ob roko.

— Torej mislite, da se mi ni treba ničesar bati?

— Ničesar! Bodite brez skrbi!

— A povejte mi vendar, kdo je zarotnike izdal, kako jim je policija

pis, s katerim se zasedanje odgodi na nedoločen čas.

Dogodki na Balkanu.

Carigrad, 14. februvarja. Turška vlada je zopet poslala zastopnikom velesil pritožbo, da baje vstaške čete preganjajo mohamedane ter onečajo njihove mošaje. Dokazov za svoje obdolžitve seveda ne navaja.

Carigrad, 14. februvarja. V severnih pokrajinah skopeljskega vilajeta so se začeli opasno gibati Albanci. V Ipeku so imeli Albanci s turškimi vojaštvom, v Djakovici pa z orožniki krvave spopote.

Sofija, 14. februvarja. Oficiozni »Novi Vek« zagotavlja, da se Bolgarija ne bo dala po turških spletkah zapeljati k nepremišljenim korakom. Na drugi strani pa je ugovorno, da v obrambo neprestanih groženj zoper kneževino ista ukrene vse potrebno.

Rim, 14. februvarja. »Giornale d'Italia« poroča, da bo na spomlad vstaja na vsak način izbruhnila. Astro-Ogrska je pripravila vse potrebno v Bosni, Hercegovini, Novem bazarju in Dalmaciji za vojaško intervencijo. Pri tem ne bo nobena država nasprotovala, ker berolinska pogodba daje Avstriji pravico, da pride do Mitrovice.

Belgrad, 14. februvarja. Iz Črne gore raznašajo tujezemski listi znova vesti o razporih na dvoru in nezadovoljstvu ljudstva. Govori se, da živi knez s svojima sinovima Mirkom in Danilom v sovraštvu, valed česar morata živeti večinoma izven domovine. Ljudstvo pa je baje nezadovoljno posebno zaradi tega, ker je knez prodal monopol tobaka. Te vesti pa niso potrjene.

Sprememba v bolgarski vladi.

Sofija, 14. februvarja. Predsednik sobranja dr. Staikov je postal pravosodni minister, dr. Gemadiev pa trgovinski in poljedelski minister.

Klerikalni častniki na Francoskem.

Pariz, 14. februvarja. Šest častnikov iz Vannesa se je branilo, sodelovati pri izgnanju menihov v Ploermela. Mestni zapovednik jih je dal takoj odvesti v zapor.

Social-demokratska zmaga.

Hamburg, 14. februvarja. Pri meščanskih volitvah so si priborili social-demokratje 12 mandatov, v šestih slučajih pa še pridejo v ožjo volitev. Anticemiti so popolnoma izrinjeni iz korporacije.

Dopisi.

Iz Orehka. Odkar biva pri nas kaplan Bajec, nimamo tu nobenega miru več. Imeli smo že pri nas veliko duhovno, z vsemi smo se dobro razumeli, ali tako čudnega svetnika, kakor je Bajec, še nismo imeli v naši vasi. Uganja včasih take budalosti, da je od sile. Najbrže so pozabili pri njegovem krstu na sol. — Pred Božičem nas je razveselil z misijonom. Udeleževali smo se misijonskih pridig v največjem številu, da sam Bajec ni toliko števila pri-

prišla na sled, koliko se je dognalo. Dokler tega ne izvem, ne bom imela miru.

Kopitar pa ni hotel ničesar povedati, najmanj, da je on vso stvar zasledil in razkril in da je policiji niti naznaniti ni hotel, dokler ni vedel, če baronici Cojzovi ne preti kaka nesreča.

— Kar sem hotel izvedeti, to vem. Zato dovolite, da grem. Tu imate svojo karto, uničite jo sami, da ne bode imeli skrbi.

Baronica je še mnogo vpraševala, ali Kopitar ji ni hotel ničesar pojasniti in jo je zapustil v veliki zbežanosti.

Iz Cojzove hiše je šel naravnost h generalnemu intendantu, s katerim je imel dolg pogovor. Vsi uradniki so se čudili, ko so videli, da je generalni intendat spremenil Kopitarja do stopnice in mu kakor najboljšemu prijatelju stiskal roko.

Kmalu potem pa je postalo v mestu nenavadno gibanje. Policijski uradniki so begali semintja, vojaštvo je v malih oddelkih odšlo na razne strani iz mesta, general Delzons pa se je z generalnim intendantom peljal

čakoval. Mnenje smo imeli, da je bil napravil misijon samo radi naših duš, toda varali smo se. Takoj po misijonu se je začel vtikati v naše kmetijske razmere, misleč, zdaj me pa bodo že poslušali kot backi. Nekega dne pride k naprednemu možu J. K. in mu veli, naj se napravi klerikalna stranka in da se naj Orehovčani razdvojijo na dva tabora. Tacih zagrizenih liberalcev ne mara več v občinskem odboru, in da ti ne smejo več priti, sicer bode on že tako naredil, da mi ne dobimo nobenega odbornika več. Gospod Bajec, nismo mislili, da ste vi tako hudobni, da nam, ki vas plačujemo, tako slabo želite. Napredni mož se mu je seveda v obraz smejal in mu povedal par prav gorkih, da ga ne bode nikoli več veselilo ljudi s takimi ukazi nadlegovati. Verjemite, da pri nas nimate niti enega privrženca, da bi bil vaš podrepanik. — Vas imata za norca mlada fanta iz Slavine in Hrenovic. Več pameti bi vi pač morali imeti, kot onadva, ker imate let že za obadva na hrbtu. Saj vam pravita »Orehovski misijonar« — zakaj pač sami ne misijonarite pri nas? Zakaj ščuvate vi onadva zoper nas? Umevno da se mi zmenimo zanja kot za lanski sneg. Mi zamerimo le Bajcu in si to tudi zapomnimo. Nadležen je postal ta človek kot podrepna muha. Usiljevati je začel »Domoljuba«, pri nas mu pravimo »Lump«, čes, da »špika«, kakor je sam rekel. Posebno zadnji čas je postal nadležen, odkar on čez nas spravi kako neumnost notri. Ko bi on vedel, kako se mi smejemo temu domišljavemu kaplanu, bi pustil gotovo vse to na miru. Zadnjič je našim ženam usilil kar več števil »Domoljuba« brezplačno. Norci bi bili, ako bi brali list, ki zabavlja čez nas. Sami sebe bi po čeljustih tolkli. Pazite gosp. Bajec, da se »Lumpu« in vam ne pripeti kaka nepričakovana nezgoda. Zakaj zabavljate čez našo vas, ker sami pravite, da se vam dopade tu, da je ne zapustite kmalu. Tudi čez gosp. učitelja ste se zadnjič v »Lumpu« obregnili. Pustite ga na miru, kakor Vas on pusti. Kjer ste še bili na službi, povsod ste se z učiteljstvom prepirali. — Ako hočete sebi dobro, ravnajte se po tem-le: »Ne vtikajte se v naše kmetijske razmere, pustite vašo trojico na miru. Vi ste nas začeli izzivati. Kakor si boste postlali, tako boste ležali. Mi vam ne branimo, se greti v kuhinji z Mico in Rezo. Zapijete včasih lahko tudi tisto: Muha pa pjana, pjana ...«.

Dnevne vesti.

V Ljubljani, 15. februvarja.

— **Osebnosti.** Okrajni sodnik v Gorenji Radgoni Ivan Stepišchnegg je dodeljen v službovanje okrožnemu sodišču v Mariboru. — Umirovljeni župnik gosp. Alojzij Stare v Ljubljani je imenovan za papeževga častnega komornika.

— **Duhovnik proti duhovniku.** Poštenjaki pri katoliškem »Slovenec«, ki pri vsaki mogoči in nemogoči priliki povdarjajo svojo narodnost in veliko rodoljubje, so si stekli novo slavo in svojemu lorovjemu vencu pridali nov nenavjen list. V Ljubljani izhaja »Danica, cerkven časopis za slovenske pokrajine.« Naslov njegov že pove, kake vere je. Širjemu občinstvu, ki ne bere tega lista, opominjam, da prinaša osnutke cerkvenih govorov, zanimive, vestne sestavljene zgo-

v in justično palačo, (kjer je sedaj kmetijska družba), kamor so bili pripeljali več aretovanih oseb.

Popoldne je prihrumel grof Lichtenberg v Cojzovo hišo in ves iz sebe pripovedoval baronici in njenemu stricu, kaj je bil izvedel.

— Zapri so grofa Laval, nekega Doberleta iz Trnovega, nekega Antona Vrančiča iz St. Vida, dva fanta iz Rudnika in hišnika Česčota. Nekaj drugih pa še zapro. In ta Laval! Ta ni bil samo vohun — tudi slepar je bil. Pomislite, še grof ni in tudi Francoz ni. Lah je, nekje iz Pijemonta, prej je bil gledališki igralec. Pravo njegovo ime je Giovanni Pantaleone Aimonad. Ogoljufal je vse polno ljudi, posebno žida Heynemanna, ki mu je na ponarejeno nakazilo izplačal 5000 frankov.

Žiga baron Cojz ni rekel ničesar, ker ni hotel pripoznati, da je ta slepar tudi njega prevaril. Baronica pa je smrtnobleda slonela na svojem stolu in v dno duše jo je bilo sram, da so o njej, nad vse ponosni in nepristopni aristokratinji po Ljubljani govorili, da postane Giovanni Pantaleone Aimonad njen — mož.

dovinske črtice, posebno take, ki se tičejo domačih tal in ki bodo kdaj dobro došle prihodnjemu zgodovinsopiscu; črtice o delovanju božjih ugodnikov, tozadevne refleksije, življenjepise znamenitih, za vero in domovje zaslužnih domačih duhovnikov, personalia kranjske vladikovine, i dr. Poroča celo, kdaj prestopi »prevzvišeni knez in škof« svoj prag, kdaj bere mašo pri nuna ali klarisinh na Seli, itd. Urednik listu je prečastni monsignor Tomo Zupan, prelat, tajni komornik Nj. Svetosti očeta papeža, konzistorijalni svetnik, posestnik, e. kr. gimnazijski profesor, odbornik društva za krščansko umetnost, slov. pisatelj, predsednik družbe sv. Cirila in Metoda in dr. — mož, rodoljuben, značajan, nesebičen, požrtvovalen, katerega čisla vsak pošten domačin in vsak tujec, s katerim je prišel v dotik, samo tisti katoliški sodrgi okoli katoliškega »Slovenca« je trn v peti! Tem političnim rokomavhom je Zupan premalo novokatoliški! Ne strinja se z njihovim delovanjem! Zato bi ga znana tolpa rada pokotirala! Dasi je list strogo katoliški, dasi je dobra polovica sedanjih kranjskih konzumarskih popov bivših učencev urednika, nima med njimi skoro nič naročnikov. Ko bi mož pri izvenkranjskih duhovnikih ne našel nekaj podpore moral bi še globlje poseči v svoj lastni žep, nego do sedaj. In čujte, kaj si je še drznil monsignor Tomo Zupan! Pokoreč se poveljuje sv. Očeta, prinesla je »Danica« ekscerpt iz »motu proprio«, kjer je na rahlo tudi omenila ukazov katoliškemu časnikarstvu, katere je katoliški »Slovenec« po domače eskamotoval! Zdaj šele je prvi ogenj v strehi! Umazani svojati pri katoliško-lažnjivem »Slovenec« so se jeze in srda kar skisali možgani radi tega, da kar besni. Pozabila je vse dostojnosti, pozabila da sta papež in škof odlikovali poštenjaka, katoliškega duhovnika Zupana, nesramno ga je napadla. In tista decima pars manipulae romanae pri uredništvu, zajedno z nekim exlemenatarjem, ki čuje na ime Pipar je skovala brezstiden pamflet, v katerem nečuvno persiflira štil svojega bivšega učitelja! Toda, to bi se še preneslo. Ali, da se taka sodrga norčuje in šale zbija iz nesebičnosti, čistega rodoljubja idealnega moža poktenjaka, kateremu ni vredna, odvezati jermenja od čevljev, to je infamija, ki presega vse meje! To treba pibiti ad perpetuum rei memoriam! — Če pojde po želji naših šovinističnih, terejalskih misijancev, bo res kmalu odklenkalo naši narodnosti. Ali za narodnostjo pride na vrsto tudi vera! Ondaj pa katoliški Slovenec ne bo več Rimec, nego protestantovski Švaba in mestu maše mu bo pel nemški pastor pred altarjem: Eine feste Burg ist unser Gott! —

Bankoroten konsum.

Iz Nove vasi (Bloke) se nam poroča, da je »Kmetško društvo« dne 7. t. m. imelo zborovanje, na katerem so pretresali letni račun (bilanco). Izkazalo se je, da ima konsum deset tisoč kron izgube, vključno temu, da so zalogo za dve tretjini več cenili, kakor je vredno. Lepo gospodarstvo! Nekateri udje so takoj odločno zahtevali, da se konsum zapre, ali revizor Seliškar se je menda zbal, da bi pri konkurzu on sam doživel mogoče zopet kaj tako usodepolnega kakor v Mariboru, in zato je poizkušil preprediti zatvoritev konsuma, čeprav sam prav dobro ve, da konsumu ni rešitve in da bo škoda toliko večja kolikor dlje bo konsum »deloval«. Seliškar je takoj drugi dan vzel načelnika, kateri sliši kakor travo rasti, ter sta šla po vaseh podpisavati neko zadolžnico. Res sta vjela nekaj podpisov na katere bo razupita »Gospodarska zveza« denar posodila, da se dolg poplača. Nevedni kmetje, ki so zadolžnico podpisali, bodo »Gospodarski zvezi« plačali, toda kje bodo pa oni povrnjeno dobili, o tem naj pa sami premišljujejo. Ker so pa računi prejšnjih let falsificirani in gotovo tudi podpisani za zadolžnico na bolj zviščen način dobljeni, b.

želeli bilo, da bi poklicana oblast stvar preiskala in vse tiste, ki so kaj zakrivali, postavno kaznovala.

„Schwarz-Gelb“. Na Dunaju je začel izhajati nov list, Schwarz-Gelb, Organ für gross-österreichische dynastische und Volks-Interessen. Če mislijo različni patrijoti s takim listom rešiti Avstrijo, so v veliki zmoti; taka duševna revščina, kakor je nakupljena v tem listu, pač ne more priti do vpliva. Sicer pa je prav verjetno, da so tem patrijotom dinastične in ljudske koristi deveta briga, prva skrb pa so jim — lastni interesi. Kako čudna klerikalna družba je zbrana okrog lista, se spozna iz tega, da se nahaja v ti družbi tudi — dr. Ivan Šusteršič. Koj v prvi številki je dr. Šusteršič obširno razložil svoj program: Reforma ustave in splošna in enaka volilna pravica, to sta sredstva, s katerima se da po njegovem prepričanju rešiti črno-rumena zastava. Zdej, pravi dr. Šusteršič, nimamo ljudskega parlamenta, nego — uradniški parlament!! Posledice tega so „večna zviševanja uradniških plač.“ Oh, da ta Šusteršič nobenemu pošte nemu delavcu ne privošči poštene plače, dočim je sam tako požrešen, kakor sestradan volk. Sicer pa je „Schwarz-Gelb“ res najprimernejši list za dr. Šusteršiča. Cekini so rumeni, žlindra, iz katere dr. Šusteršič cekine kuje, je pa črna.

— Nemški načrti. Predsednik okrožnega sodišča v Mariboru, dvorni svetnik Greistorfer gre v kratkem v pokoj. Nemški nacionalci so že iztaknili moža, ki naj postane njegov naslednik. Ta mož je strupeni nemški nacionalalec in nasprotnik Slovencev, dr. Ign. Pewetz. Ta naj postane predsednik sodišča v okrožju, kjer je 95% Slovencev in le 5% Nemcev.

— Županska volitev v Idriji. Včeraj je bila v Idriji volitev župana. Izvoljen je bil dosedanji podžupan g. Josip Šepetavec, zvest in nevtralen somišljenik narodno-napredne stranke. Podžupanom je bil izvoljen dosedanji župan g. Dragotin Lapajne.

— Laško vseučilišče v Gorici. Laški listi so poročili vest, da namerava vlada prenesti italijanske katedre iz Inomosta v Gorico in jih potem spopolniti v vseučilišče „Soča“ se je energično oglasila proti temu načrtu, povdarjaje, da je Gorica glavno mesto dežele, ki je po dveh tretjinah slovenska, da je okoli mesta čisto slovenska, da leži mesto takorekoč tik italijanske meje in da iz državnih iz lokalnih in iz slovenskih ozirov Slovenci na noben način ne morejo pri voliti, da bi bila Gorica sedež laškega vseučilišča. Lahom Slovenci ne odrekamo pravice do laškega vseučilišča, ali ustanoviti se mora v italijanskem mestu. — Strinjamo se popolnoma izjavljaj „Soče“ in če bi vlada prezirala Slovence hotela to izvesti, naletela bo na tak odpor, da bo kar zijala začudenja. — Sicer pa trde nekateri dunajski listi, da vlada ne misli na Gorico.

— Glas iz občinstva. Piše se nam: V Bolgarski so povsod maše za zmago Rusov na Daljnem vzhodu, tudi na Dunaju se priredijo ali bi ne bilo mogoče da bi se v Ljubljani priredila maša za hitro in sijajno zmago slovenskih naših bratov? Umestno bi to gotovo bilo.

— Repertoar slovenskega gledališča. Jutri, ob pol 5. uri se igra čarobna burka s petjem „Lumpacij Vagabund ali zanična trojica“. Trojico igrajo gg. Nučič, Lier in Perdan. — V četrtak se igra prvič „Monna Vanna“.

— Slovensko gledališče. Včeraj sta bili dve predstavi. Popoldne so sedmici igrali „Pot okoli zemlje v 80 dneh“, zvečer pa se je prvič uprizorila narodna igra s petjem „Podkriževalci“. O tej predstavi bomo še poročali, za danes beležimo, da je imela najlepši uspeh.

— Na Planini imajo novega župnika gosp. Nikolaja Stazinskega. Kakor sem gozvedel, ga imajo Planinci prav radi, in tako je tudi prav. Dal Bog, da bi mu to svojo ljubezen ne kazali samo v besedah, ki so zelo poceni, ampak tudi v dejanji, da bodo

šli za njim kot en mož, zlasti pri volitvah. Čemo videti, veli Hrvat. — Tako piše predzadnji „Domoljub“ med novicami iz Vipavske doline. „Čemo videti“, veli Hrvat; ljudje po Stari Loki na Gorenjskem čemo vedeti sledeče: Nikolaj Stazinski je služil za kaplana v Stari Loki (poleg Škofje Loke). Kar nanaagoma je izginil; bil je prestavljen, nihče ni vedel kam. Kakor se razvidi iz „Domoljuba“, je Nikolaj Stazinski sedaj v Planini. Starolohani pripovedujejo, da je brumni Nikolaj zvečer v svoji sobi pestoval mlado dekle. Misli je, da ga nihče ne vidi in zato se ni čisto nič ženiral. Nekateri so pa videli skozi luknjico, kjer je grča izpadla, ves lepi prizor in so — kako bi rekli? no, ko je figovo pero padlo — začeli Nikolaju ploskati. Nikolaj je bil takoj prestavljen, čeravno so bile občinske volitve pred duri. „Domoljub“ pravi, da imajo novega župnika Stazinskega v Planini radi, zraven pa dostavlja, da bi dal Bog, da bi nam to ljubezen ne kazali samo v besedah. Planinci naj bodo prepričani, če oni ne bodo njemu ljubezni v dejanju kazali, jo bode pa on, tako kakor v Stari Loki — pokazal. Vse zaradi — krone čistosti!

— Pojasnilo k notici v „Slovencu“ pod naslovom: „Onečaščenje praznika“. Pri nas v Šiški se ne dela ne ob praznikih in ne ob nedeljah; bil pa je izredni slučaj ravno na Srečnico. Radi prevelike škode, ki smo jo morali jaz in moji delavci trpeti, smo morali z delom stati; ravno tako je moral čakati stavitelj novega stroja na moje troške, samo radi dovršenja dimnika. Poleg tega imeli smo še slabo vreme, da smo morali delati samo takrat zidarska dela, kadar je vreme pripuščalo. Jaz mislim, da v takih slučajih se že sme prilika porabiti tudi na praznik in da se nima nikdo škandalizirati. Vkolikor smo mogli dognati, se ni nikdo škandaliziral in se spodtaknil nad dimnikom, ki precej daleč od ceste stoji in še zadoj za hišo, kakor znani Nace s Ljubljane, ki je vpil nad zidarskim mojstrom: Bodete že jutri v „Slovencu“ brali, ker na praznik delate. Sveda mu je dal dotičnik odgovor: Mi samo „Slovenski Narod“ beremo. Jaz bi mu svetoval, naj svoj že itak črni nos ne vtika v moj dimnik, ampak v kandidaturu prihodnjih ljubljanskih občinskih volitev, da se mu še malo podaljša. Za pošt! V Spod. Šiški, dne 11. svedana 1904 Fran Burger, mizar.

— Umrl je v petek gosp. Frano Gerdina, sprevodnik južne železnice in hišni posestnik. Gos. Gerdina je bil velegleden mož, vnet narodnjak in vedno navdušen in požrtvovalen agitator narodno-napredne stranke. Bodi mu blag spomin in lahka zemlja!

— Poročil se je včeraj c. kr. poštni oficijal v Trstu, gosp. Gabrijel Lindtner, z gospico Reziko Schmolliker iz Bele peči.

— V rož'cah! Sokolska telovadnica spremenjena je v pravi ovetlični gaj. Videli smo že mnogo lepih dekoracij — saj v tem oziru so sokolske maskerade splošno znane — ali kaj tako lepega, kakor letos, še nismo videli. Naprošeni smo prijaviti, da od 8. do 10. ure bode promenada in nastop raznih skupin, točno ob 10. uri prične se s plesom. Za postrežbo je tudi skrbnjeno, ker bode pogrneno v vseh spodnjih prostorih na desni in levi vhodu v vseh sobah poleg točilnice, na galeriji in na kegljišču.

— Velika razprodaja! Da bode pri letošnji sokolovi maskaradi res vse „v rož'cah“, postaviti so dale naše marljive dame pod galerijo velik ovetličnjak, kjer se bodo dobivale raznovrstne, krasne svetke. Preverjeni smo, da ne bode obiskalca, ki bi ne imel svetke iz tega ovetličnjaka, posebno še, ker je čisti dohodek namenjen za sokolski sklad. Kdor pa bode hotel plesati s kako živo rož'co, plačati bode moral vtrnarici eno kronco! Torej v ovetličnjak po „rož'cah“, da bode več krona za sokolovo 40letnico.

— Zaključni venček „Narodne čitalnice“ v soboto je bil zelo živahen in eleganten. Plesalo se je neumorno do petih zjutraj; druga četvorka štela je 42 parov. Četvorke je z znano spretnostjo vreljal gosp. društveni tajnik Feri Sajovic. Meščanska godba je svirala s hvalevredno marljivostjo. Manjše družbe, ki so se po plesu koncentrirale v postranskih prostorih ob izvrstni pijaci gospoda Kende, zapustile so „Narodni dom“ šele, ko se je zasvital beli dan. Čitalnica zre lahko z zadovoljstvom nazaj na svoj letošnji predpust.

— Pevski zbor „Glasbene Matice“. Moški zbor ima danes ob 8. uri za se važno skušnjo, h kateri naj blagovolje priti vsi gospodje pevci.

— Pevsko društvo „Ljubljana“ vabi prijatelje društva in vse društvenike, osobito podporene člane,

k slankovi pojedini na pepelnico sredo zvečer ob 8. uri v „Pantigam-sko pivnico“ na Turjaškem trgu.

— Zagorski rokodelci so darovali od čistega dobička veselice, katero so priredili v prostorih gospe Medvedove, 10 kron zagorskemu „Sokolu“, 10 kron „Narodnemu bral-nemu društvu“ in 8 kron za zagorske reveže. Živeli!

— Poročil se je v Smihovu pri Pragi profesor praškega konservatorija g. Karol Hoffmeister z gđ. Milado pl. Jarsch, hčerjo inspektorja drž. železnice g. Henrika viteza Jarscha. Čestitamo!

— Izpred sodišča. Kazenske razprave pri tukajšnjem dežel. sodišču: Franc Strehar, posestnika sin iz Tlačnice in Alojzij Klopčič, posestnika sin v Muzgi, sta se dne 30. vel. srpana m. l. ko je bilo žegnanje v Pečah, v krčmi Jere Mal lotila Jerneja Brateta, ki ni prav bistriga uma in je nekoliko pijan goste nadlegoval. Brate je dobil dve vbodlini v hrbet in odrtno na nosu. Strehar in Klopčič sta bila obsojena vsak na 2 meseca ječe. — France Kejžar, blapec v Železnikih, je vozil 26. prosinca letos z gospodarjevim žreb-cem hlode z Ilovce. Kejžar pravi, da je bil konj hudoben in muhast. Ker mu je med potjo obstal ter ni hotel iti naprej, je to hlopa tako razjezilo, da ga je najprvo udaril z lopatiščem na zadnje stegno, potem ga pa še sunil, tako da se je lopatišče zateknilo v konja. Žrebec je vsled te poškodbe poginil in ima gospodar 400 K škode. Kejžar je bil zaradi hudobnega poško-dovanja tuje lastnine obsojen na 2 me-seca težke ječe. — Ljudevit Nuschei iz Regensburga na Bavarskem doma, je dobil pri mestnem magistratu v Go-rici neizpolnjeno delavsko knjižnico, ki jo je potem popolnil na svoje ime z namenom, da bi se lažje neovirano po-tepal. Nuschei je bil krivim spoznan hudodelstva goljufje in obsojen na 6 mesecev ječe. — France Stručnik iz Luč, potovalec za šivalne stroje, je po Kranjskem in po Goriškem razne stranke osleparil za 190 K 26 v. pod pretvezo, da bode proti predplačilu 5 ali 10 K poslal naročene šivalne stroje, pa tudi pod primernim predujmnom posamezne dele strojev. Meseca vinotoka 1903 je svojima delodajalcema Deklevi & Šav-niku poveril 10 K in strojne dele v vrednosti 3 K 10 v. Dne 17. kimovca m. l. je Ivani Zalar vzel zlat prstan, vreden 9 K 50 v. Ker je bil Stručnik zaradi enakih goljufij že kaznovan ter bil tudi pod policijskim nadzorstvom, pa je svoje bivališče samovoljno za-pustil, obsojilo ga je sodišče na 15 me-secev ječe.

— Koliko Ljubljana na leto potrebuje! Pod tem naslo-vom izostalo je v poročilu „Slovenskega Naroda“ dne 11. t. m. pomotoma na-slednje: „Manj pa se je v letu 1903 vpeljalo: 110 hl. špirita in žganja, 214 hl. vin. mošta, 125 glav govedi, 897 telet, 74 ovac, 408 jagnjet, 443 prašičev, 30 arm, 172 zajcev, 502 kg. rib, 106.755 kg. ovsa, 1106 kg. suhega sadja, 8689 kg. masla, 1247 kg. voska, 705 m² tridih drv, 528 m³ mehkih drv, 1,584.093 kg premoga. Pri večji vpe-ljavi pivu upoštevati je intenzivnejše konkurenco vnanjih pivarn. — Govedi, telet, prašičev in drobnice vpeljalo se je 1947 glav manj ko prejšnje leto, tega utegna biti kriva draginja mesa; zato pa se je porabilo več riža, moke, zel-jenjadi, sira, jaje in olja. — Kuriva t. j. drv in premoga pa nam je letošnja mila zima dokaj prihranila.“

— Nezgoda pri zgradbi Črnuškega mostu. Dne 13. t. m. je pri zgradbi novega mostu na Čr-nuščah pri izkladanju travrz padla delavcu Josipu Mahnetu traversa na levo nogo in mu jo v stopalu zmeč-kala in odtrgala dva prsta. Ponesre-đenca so pripeljali v dež. bolnico.

— Vojak napadel vojaka. Danes ponoči je na Gruberjevi cesti neki brambovec napadel četovodjo 17. pešpolka Ivana Puceljna in mu grozil z bajonetom. Brambovec sta četovodja in policijski stražnik prije-la in izročila vojaški patrulji.

— Neusmiljen oče. Delavec V. J. stanujoč v Cerkvenih ulicah št. 21, je v soboto ponoči svojega 13letnega sina tako pretepel, da ga je na glavi in po životu poškodoval.

— V Hrušiču k zgradbi želez-nici se je včeraj odpeljalo 100 de-lavcev.

— Najdene reči. Posestnica Marija Godec v Veliki Račni je našla 13 t. m. na dolenski mitnici denar-nico z vsebino 8 K.

*** Najnovejše novice.** — Nesreča na morju. Pri Delagri je trčil parnik „Gaza“ v nemški parnik „Reichstag“ ter se razbil in potopil. Pri tem so utonile tri osebe.

— Grozovit vihar je razsajal dne 12. in 13. t. m. v celi pokrajini ob Renu ter napravil mnogo škode. V Wiesdorfu je porušil novo hišo. Cela rodbina je podstata.

— Klotilda Simič roj. Wall-burg, hči nadvojvode Ernesta, je prišla pod kuratelo, ker ne morejo

oblasti zvedeti za njeno bivališče, da bi iztirjale neko menico za 600 K.

— Zabavni vlak na rusko-japonsko bojišče. V New Yorku se je ustanovila družba, ki vabi z ve-likimi lepaki po vseh večjih mestih na zabavni izlet v vzhodno Azijo. Parnik odrine prihodnji teden iz San Franciska in družba obeta udeležnikom pogled na velike morske bitke pri popolni varnosti.

— Turki divizijski gene-ral Ahmed Dželal Eddin, znan pristaš mladoturškega gibanja, je pred nekaterimi dnevi izginil.

Telefonska in brzojavna poročila.

Rusko-Japonska vojna.

London 15. februarja. Reuter-jev biro javlja, da ruske adje še vedno križarijo okrog otoka Jesso in da so baje neko neutrinjeno mesto bom-bardirale.

Petrograd 15. februarja. Ve-liko knez Ciril, šef 52. pešpolka in podadmiral, ter veliko knez Boris, šef 47. pešpolka in poro-čnik v gardi, pojmeta v Azijo, da se udeležita vojne.

London 15. februarja. Poro-čilo raznih angleških listov da so Japonci razstrelili tri ruske ladje, pripadajoče vladivostoški eskadri, je izmišljeno. „Daily Mail“, eden najmotnejših virov, vzdržuje sicer to vest, a Japonci sami priznavajo, da je neresnična.

Petrograd 15. februarja. Ge-neral Linčvič je imenovan viš-jim zapovednikom ruske armade v Mandžurski. Linevič je v zadnji vojni proti Kitajski posebno odli-koval.

London 15. februarja. Neka-teri listi trde, da je japonski po-slanik dobil obvestilo, da so ja-ponske torpedovce tri ruske ladje vladivostoške eskadre pri otoku Jesso uničile — ali po-trjena ta vest ni.

London 15. februarja. V če-trtek so Japonci blizu Port Ar-turja izkrcali 600 mož. Ru-ski kozaki so 410 teh vo-jakov posabljali, ostali so se rešili na japonske ladje.

Petrograd 15. februarja. Neka japonska vojnalađja je pri Inku zamrznila in so jo Rusi zavzeli.

Washington 15. februarja. Kitajska vlada je obvestila državno tajništvo za zunanje zadeve o po-ložaju na Kitajskem. Vlada je mnenja, da, če kitajski dvor zbeži iz Pekina, nastane revolucija in najstrašnejše klanje tujcev.

Petrograd 15. februarja. Ad-miral Aleksejev je brzojavil, da so Japonci poskusili razstreliti Cungali most.

Pariz 15. februarja. Iz Kitaj-skega poslanstva se poroča, da je bil v petek med Rusi in Ja-ponci blizu reke Jalu boj. Rusi so vjeli 80 Japoncev.

Pariz 15. februarja. Listi pi-šejo, da je bilo 37, v Čemulpo ranjenih Rusov posredovanjem angleškega konzula sprejetih v japonsko bolnico.

Bremen 15. februarja. Vlada je štirim ruskim lađjam prepo-vedala odhod.

Pariz 15. februarja. Pariški časnikarji so imeli shod, na ka-terem so z vsemi proti nemu glasu sklenili, da je po celi Fran-ciji nabirati darove za ruske ranjence.

London 15. februarja. Ja-ponci ne puste nobene besede o njihovih operacijah v Koreji brzo-javiti v Evropo.

London 15. februarja. Iz Pe-kina se poroča, da je kitajska ce-sarica vdova poslala svoje dra-gocenosti in gotovino v oddaljen kraj, ker je mob v Pekinu za-čel skrajno provokatorično nastopati. Vse straže v palači so se znatno pomnožile.

Petrograd 15. februarja. Ge-neral Pflug je uradno sporečil, da so Japonci po bitki v Če-mulpo tam izkrcali 19.000 mož.

Petrograd 15. februarja. Ad-miral Aleksejev je brzojavil carju,

da so od Japoncev najeti ljudje poskusili razstreliti Cungali-most in uničiti neke brzojavne zveze. Železnica je strogo zastražena.

London 15. februarja. Iz Vajhajvaja se poroča, da je blizu Port Arturja nastala pomorska bitka. Z druge strani se poroča, da se je šest japonskih lađij vi-delo blizu Tatung-Kana in da se od tamkaj sliši grmenje topov.

London 15. februarja. Iz Čifu se poroča, da so bile v bitki pri Port Arturju tri velike ja-ponske lađje tako poškodovane, da so jih morale druge lađje nase prikleniti in proč peljati.

London 15. februarja. Neza-nesljivi „Standard“ javlja iz Tient-sina, kjer se kujejo največje laži, da so Japonci 10. in 11. obnovili naskok na Port Artur in izkrcali nekaj vojaštva. Rusko brodogve se je baje moralo umak-niti, več ruskih in ena japonska lađja se je potopila, na kar so Japonci bombardirali trdnjavo ter se potem umaknili.

Dunaj 15. februarja. Cesar je okrevljal in je danes že več osob sprejel v avdienci.

Dunaj 15. februarja. Glede razmerja nadvojvode Ferdinanda Karla in gđ. Czuber je cesar — kakor se poroča — baje od-ločil, da privoli v poroko, če bo nadvojvoda še čez leto dni istih misli, kakor danes.

Dunaj 15. februarja. Dne 20. 22. t. m. bodeta delegacijska di-neja na dvoru.

Dunaj 15. februarja. Včeraj se je v ruski cerkvi vršila božja služba za zmago ruske vojske na daljnem vztoku. Prisoten je bil ruski poslanik grof Kapnist. Po cerkvenem opravilu je priredilo 500 slovenskih akademikov imponantno manifesta-cijo pred ruskim poslaništvom. Peli so rusko himno, „Hej Slovani“ in končno slovensko „Naprej z astava Slave“. Nato so korakali slo-vanski dijaki po Ringu v notranje mesto, kar je vzbudilo med občin-stvom mnogo pozornosti. Pred francoskim poslaništvom na Lobkovicem trgu se je novič demonstriralo. Policija je raz-gnala demonstrante, ki so burno klicali „Živela Francija“. Čuje se, da je bilo več dijakov aretiranih.

Praga 15. februarja. Na shodu grofa Sternberga so ude-ležniki napadli agrarca prof. Pra-žaka, ga pretepli in ga vrgli iz dvorane.

Praga 15. februarja. Ruski minister grof Lamsdorff se je državnemu poslancu dr. Baxi brzo-javno zahvalil za izraz simpatij, ki ga je bil izrazil Rusiji v imenu češke radikalne stranke.

Lviv 15. februarja. „Kurjer Lwowski“ javlja, da je tu kaci-h 300 poljskih dijakov pred ruskim konzulatom vpriporilo Rusiji so-vražno demonstracijo. Poli-cija je demonstrante razgnala.

Beligrad 15. februarja. Sa-rafov je pisal nekemu znancu, da pride v kratkem sem. Vlada misli takrat prepovedati vsako ma-nifestacijo. Sicer je pa pisal Sa-rafov, da je rusko-japonska vojna za macedonsko gibanje prava ne-sreča.

Sofija 15. februarja. Bol-garska pripravlja svojo armado na vse slučaje. Re-zervisti so dobili obvestilo, naj bodo pripravljeni. Načovič je prišel sem in je povedal, da mu je ruski zastopnik izjavil: Ru-sija bo vzlic vojni nada-ljevala svojo dosedanjo politiko na Balkanu, ne do-pusti nobenega zavlačevanja reform in bo vsako motenje za-čete akcije, naj pride od katere-koli strani, smatrala za izraz sov-ražnosti.

Berolin 15. februarja. Cesar Viljem je ruskemu carju brzojavno želel kar najsijajnejši uspeh v Aziji. Car se je takoj zahvalil.

Umrli so v Ljubljani:

Dne 11. februarja: Marija Herrman, zasednica, 76 let, Florijanske ulice 27, ostarlost. — Jakob Zabukovec, c. kr. računski nadzornik v p. 76 let, Dunajska cesta 19, srčna hiba.

Borzna poročila.

Ljubljanska

„Kreditna banka“ v Ljubljani.
Uradni kurzi dunaj. borze 15. februarja 1904.

Naložbeni papirji.	Denar	Blago
4 3/4% majeva renta	99.85	100.05
4 3/4% srebrna renta	99.75	99.95
4% avstr. krona renta	99.85	100.05
4% zlat	119.45	119.65
4% ogrska krona	97.70	97.90
4% zlat	117.75	117.95
4% posojilo dežele Kranjske	100.—	100.75
4 1/2% posojilo mesta Spiljet	100.—	100.—
4 1/2% bos. here žel. pos. 1902	100.15	101.15
4% češka dež. banka k. o.	110.—	100.40
4% z. o.	100.—	100.30
4% zst. pisma gal. d. hip. b.	101.50	102.—
4 1/2% pešt. kom. k. o. z	106.25	107.25
10% pr.	101.—	102.—
4 1/2% zst. pisma Innerst. hr.	100.50	101.50
4 1/2% ogrske cen.	100.—	100.75
4 1/2% z pis. ogr. hip. ban.	100.—	101.—
4 1/2% obl. ogr. lokalnih že-	100.50	100.70
4 1/2% obl. dr.	98.50	98.50
4% prior. Trst-Poreč lok. žel.	99.50	100.50
4% prior. dol. žel.	297.25	299.25
3% juž. žel. kup. 1/11.	101.—	101.50
4 1/2% avstr. pos. za žel. p. o.		

Srečke.	180—	192—
Srečke od 1. 1854	180—	192—
„ „ 1880/1	182—	194.50
„ „ 1884	256—	260—
„ tizske	163—	165—
„ zem. kred. I. emisije	288—	301.50
„ II.	288—	290—
„ ogr. hip. banke	288—	299.50
„ srbske a frs. 100—	57—	91—
„ turske	121.50	123.50
Basilika	21—	22—
Kreditne	463—	473—
Inomoške	81—	85—
Krakovske	80—	83—
Ljubljanske	67—	72—
Avst. rud. križa	54.50	55.50
Ogr.	67—	71—
Budolfove	65—	69—
Salcburške	77—	81—
Dunajske kom.	508—	518—

De nico.	81.50	82.50
Južne železnice	81.50	82.50
Državne železnice	648—	647—
Avstr.-ogrške bančne delnice	1604—	1614—
Avstr. kreditne banke	647—	648—
Ogrske	756—	758—
Zimostenske	249.50	251—
Premogokop v Mostu (Brux)	648—	654—
Alpine montan	412—	413—
Praske žel. ind. dr.	1894—	1904—
Rima-Murányi	468—	467—
Trboviške prem. družbe	375—	388—
Avstr. orožne tovr. družbe	458—	462—
Češke sladkorne družbe	148—	152—

Valute.	11.35	11.39
C. kr. cekin	11.35	11.39
20 franki	19.06	19.09
20 marke	23.43	23.51
Sovereigns	23.96	24.04
Marke	117.10	117.30
Laški bankovci	94.57	94.77
Rubliji	252.50	253.25
Dolarji	4.84	5—

Žitne cene v Budimpešti.

Dne 15. februarja 1904.

Termin.

Pšenica za april	za 50 kg K 8.70
„ okt. 1903	„ 50 „ 8.41
Rž „ april	„ 50 „ 6.90
Koruzza „ maj 1904	„ 50 „ 5.50
Oves „ maj	„ 50 „ 5.88

Efektiv.

10 vin. višje.

Meteorologično poročilo.

Višina nad morjem 306.2. Srednji srčni tlak 736.0 mm

Febr.	Čas opazovanja	Stanja barometra v mm.	Temperatura v °C	Vetrovi	Nego
13.	9. zv.	733.8	7.7	sl. szahod	del. jasno
14.	7. zj.	731.9	4.5	sl. svzhod	oblačno
14.	2. pop.	726.7	7.2	sl. svzhod	dež

15.	9. zv.	720.0	5.9	sl. szahod	dež
15.	7. zj.	718.2	1.3	sr. szahod	oblačno
15.	2. pop.	721.3	7.9	sr. szahod	del. oblak.

Srednja temperatura sobote in nedelje
5.4° in 5.9°, normale: -0.4° in -0.3°.
mokrina v 24 urah: 3.6 mm in 19.5 mm.
Minolo noč vihar iz jzah.; dež in sneg.

Najgloblje žalosti potrta javljam
vsem sorodnikom, prijateljem in znan-
cem tužno vest, da je moj srčno ljub-
ljeni soprog, oziroma oče, gospod

Josip Milković

po večletnem bolehanju, previden s
sv. zakramenti za umirajočce, v 34.
letu svoje starosti, mirno v Gospodu
zaspal.

Truplo rajnega se prepelje v to
rek. dne 16. t. m., ob 3. uri popoldne
iz hiše žalosti, Gradaške ulice št. 8,
na pokopališče k Sv. Krištofu.

Sv. maše se bodo brale v trnovski
farni cerkvi.
Blagega pokojnika priporočam v
pobožen spomin.

V Ljubljani, 15. svečana 1904.

Katarina Milković, soproga.
— Ema in Adam Milković,
otroka.

Deželna zadruga hriveev,
frizerjev in lasničarjev v
Ljubljani naznanja tužno vest, da
je nje večletni član in bivši odbornik,
gospod

Josip Milković

briveo

včeraj preminul.
Pogreb boede jutri, v torek, dne
16. t. m., ob 3. uri popoldne iz Gra-
daških ulic št. 8.
V Ljubljani, 15. svečana 1904.

Enega ali dva

dijaka

iz nižjih razredov srednjih šol sprejme
na stanovanje in hrano mestni učitelj.
Naslov pove upravništvo „Slov.
Naroda“.

Restavracija „pri Levu“

Marije Terezije cesta št. 16.

Danes, v ponedeljek, 15. t. m.

KONCERT

prvega tamburaškega glas-
benega društva iz Vukovara
sedaj v Požegi

pod vodstvom gosp. Josipa Ruppa.
Začetek ob 8. uri. Vstopnina presta.

Za obilni obisk se priporoča
Valentin Mrak
restavrater.

Restavracija „Narodni dom“
Na pepelnično sredo
velika pojedina slanikov
Začetek ob 1/2.8. uri zvečer.
Svira društvena godba.
Brez vstopnine.
Navadne cene.
Za obilen obisk se priporoča
Ivan Kenda.

Iščo se

zanesljivo dobro kuharico

za neko večjo ljubljansko gostilno.

Več se poizve v posredovalnici
T. Novotny, Dunajska cesta št. 11.

Trgovski knjigovodja

zmožen slov. in nem. jezika, izurjen v
korespondenci kakor v vseh poslih pi-
sarne, želi svojo službo premeniti.
Prijazne ponudbe na upravništvo
„Sl. Nar.“ pod „Knjigovodja“. 411—3

Slovenskega stenografa

sprejme takoj pisarna odvetnikov
dr. Abrama in dr. Rybáča
v Trstu. 436—2

Restavracija „pri Črnem orlu“

Gospoke ulice št. 3.

V torek, 16. februarja 1904

koncert s plesom

prvega tamburaškega glas-
benega društva iz Vukovara
sedaj v Požegi
pod vodstvom gosp. JOSIPA RUPPA.
Vstop prost. Začetek ob 1/2.8. uri zvečer.

Slastna

pijača

Talanda Ceylon-čaj.

Ne vpliva vznemirjačo, temveč kre-
pilo na duha in telo:

St. 1 v zavojih po 20, 30, 125 vin.
„ 2 „ „ 24, 60, 150 „
„ 3 „ „ 32, 80, 200 „

Dobiva se
v vsaki večji drogeriji
in špecerijki trgovini.

Anton Laurenčič

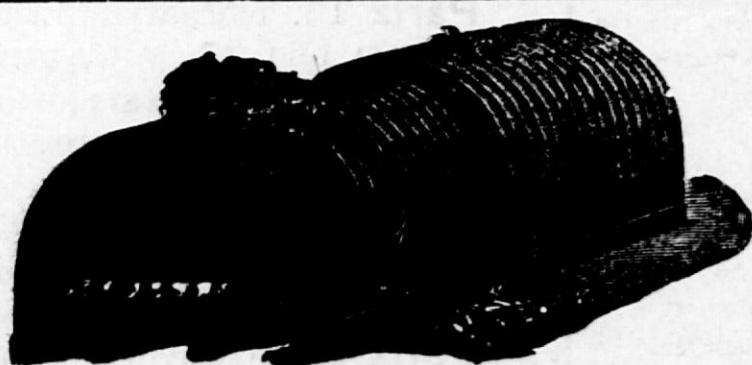
Emilija Laurenčič roj. Lunaček

poročena.

Sodražica.

Travniki na Kranjskem.

449

Ščiti za krste

da se iste v grobu
ne stlačijo,

najcenejše in najpo-
polnejše nadomestilo
za zidano grobnico.

Vis. c. kr. ministristvo notr. zadev jih je odobrilo
in dopustilo, da se smejo uporabljati po vseh
glavnih mestih.

Posebno se priporočajo z ozirom na bližnjo otvoritev
novega pokopališča in s tem zvezana prenašanja nanj.

V zalogi jih ima:

pogrebni zavod Frana Doberleta v Ljubljani.

Sprejema zavarovanja človeškega živ-
ljenja po najraznovrstnejših kombi-
nacijah pod tako ugodnimi pogoji, ko
nobena druga zavarovalnica. Zlasti
je ugodno zavarovanje na doživetje
in smrt z zmanjšujočimi se vplačili.

Vsak član ima po preteku petih let
pravo do dividende.

„SLAVIJA“
vzajemna zavarovalna banka v Pragi.
Rezervni fond: 25.000.000 K. Izplačane odškodnine in kapitalije: 75.000.000 K.
Po velikosti druga vzajemna zavarovalnica naše države
z vseskozi slovensko-narodno upravo.
Generalni zastop v Ljubljani, čegar pisarne so v lastnej bančnej hiši
v Gospodskih ulicah šte. 12.

Strojarskega

pomočnika

sprejme tekom 3 tednov

Matej Završnik
strojar v Cerknici. 447—1

Učenec

sprejme se takoj v špecerijki trgovini

C. C. Holzer v Ljubljani. 413—2

Gostilna

na lepem prostoru v sredini Ljubljane
se pod jako ugodnimi pogoji odda.

Ponudbe naj se pošiljajo na uprav-
ništvo „Sl. Nar.“ pod št. 1000. 392—4

Hiša na prodaj

v Ilir. Bistrici, v dobrem stanu,
pripravna za malo trgovino ali pa za
boljšega rokodelca. 207—5

Pojasnila v manufakturni trgovini
št. 99 v Ilir. Bistrici.

Dvoje ličnih

stanovanj

vsako z 2 sobama, kabinetom in ku-
hinjo s pritliklami, porabo pralnice in
delom vrta se odda na Dunajski cesti
št. 60 za majev termin.

Več ravnotam. 384—3

Polenovka

sveža in dobro namočena
se dobi v trgovini 445—2

Valentina Sitar-ja

v Ljubljani

Kolodvorske ulice šte. 8.

Pristno slivovko

iz 1. 1898, 40° močno je dobiti po
zmernih cenah, prosto postavljeno na
vsako železniško postajo, v sodih držačih
po 800 l. — Pojasnila daje

oskrbnišvo soneške graščine

pošta Studenec-Ig 390—3

kjer je na prodaj tudi pristno
dolenjsko vino
v vsaki množini in po nizkih cenah.

Ces. kr. avstrijske

državne železnice

C. kr. ravnateljstvo drž. železnice v Beljaku.

Invod iz voznega reda.

veljaven od dne 1. oktobra 1903. leta.

ODHOD IZ LJUBLJANE juž. kol. PROGA ČEZ TRBIŽ. Ob 12. uri 24 m ponoči osobni
vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Inomost, Monakovo, Ljubno, čez Selzthal v
Aussee, Solnograd, čez K. in Reifling v Steyr, v Linc na Dunaj via Amstetten. — Ob
7. uri 5 m. jutraj osobni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno,
Dunaj, čez Selzthal v Solno rad, Inomost, čez Amstetten na Dunaj. — Ob 11. uri 51 m
popoldne osobni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Ljubno, Selzthal, Dunaj. — Ob
3. uri 56 m popoldne osobni vlak v Trbiž, Smohor, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Mona-
kovo, Ljubno, čez Selzthal v Solnograd, Lend-Gastein, Zell ob jezeru, Inomost, Bregenc,
Curih, Genevo, Pariz, čez Klein-Reifling v Steyr, Linc, Budjevice, Plzen, Marijine vare,
Heb, Francove vare, Karlove vare, Prago (direktni voz I. in II. razr.), Lipsko, na Dunaj
čez Amstetten. — Ob 10. uri ponoči osobni vlak v Trbiž, Beljak, Franzensfeste, Inomost,
Monakovo (direktni vozovi I. in II. razreda Trst-Monakovo). — PROGA V NOVOMESTO
IN V KOČEVJE. Osobni vlaki. Ob 7. uri 17 m. jutraj v Novomesto, Stražo, Toplice.
Kočevje, ob 1. uri 5 m popoldne istotako, ob 7. uri 8 m. zvečer v Novomesto, Kočevje.
PRIHOD V LJUBLJANO juž. kol. PROGA IZ TRBIŽA. Ob 3. uri 25 m. jutraj osobni vlak
z Dunaja čez Amstetten, Monakovo, Inomost, Franzensfeste, Solnograd, Linc, Steyr, Isl,
Aussee, Ljubno, Celovec, Beljak (direktni vozovi I. in II. razreda Monakovo-Trst). — Ob
7. uri 12 m. jutraj osobni vlak iz Trbiža. — Ob 11. uri 16 m. popoldne osobni vlak z
Dunaja čez Amstetten, Lipsko Prago direktni vozovi I. in II. razr.), Francove vare, Kar-
love vare, Heb, Marijine vare, Plzen, Budejevice, Solnograd, Linc, Steyr, Pariz, Genevo,
Curih, Bregenc, Inomost, Zell ob jezeru, Lend-Gastein, Ljubno, Celovec, St. Mohor, Pon-
tabel. — Ob 4. uri 44 m. popoldne osobni vlak z Dunaja, Ljubna, Selzthala, Beljaka, Ce-
lovca, Monakovega, Inomosta, Franzensfesta, Pontabla. — Ob 8. uri 51 m. zvečer osobni
vlak z Dunaja, Ljubna, Beljaka, Smohora, Celovca, Pontabla, čez Selzthal iz Inomosta v
Solnograd. — PROGA IZ NOVEGAMESTA IN KOČEVJA. Osobni vlaki: Ob 8. uri 44 m
jutraj iz Novega mesta in Kočevja, ob 2. uri 32 m. popoldne iz Straže, Toplic, Novega
mesta, Kočevja in ob 8. uri 35 m. zvečer istotako. — ODHOD IZ LJUBLJANE drž. kol.
V KAMNIK. Mešani vlaki: Ob 7. uri 28 m. jutraj, ob 2. uri 5 m. popoldne, ob 7. uri 10 m
in ob 10. uri 45 m. ponoči samo ob nedeljah in praznikih, samo oktobra. — PRIHOD V
LJUBLJANO drž. kol. IZ KAMNIKA. Mešani vlaki: Ob 6. uri 49 m. jutraj, ob 11. uri 6 m
popoldne, ob 6. uri 10 m in ob 9. uri 55 m. zvečer samo ob nedeljah in praznikih in
2amo v oktobru. — Čas pri- in odhoda je označen po srednjeevropskem času, ki je 2
s min. pred krajevnim časom v Ljubljani.